Robottiveljekset

Oli tehtaasta tulossa,
kaksi poikaa syntymässä,
robottiveljekset upeat,
nimen saivat Roope, Rolle.
Puuttui vain rele sopiva,
sekä pieni johdonpätkä.

Roope hihnalla heräsi
ennemmin kuin Rolle-poika,
nousi istumaan ähisten,
otti ensi askeleita.
Päässä moottorit surisi,
valot välkkyi rinnuksissa.

Roope kulki horjahdellen,
romulaatikon avasi,
otti sieltä muttereita,
sekä pultteja puhalsi.
Heitti roinat rohkeasti,
rintaluukusta sisähän.

Rouske kuului vempeleestä,
vilkkui villisti valoja,
savu nousi sieraimista,
koko vekkuli vapisi.
Sisään kaatoi liukasteita,
öljyt paksuimmat valeli.

Alkoi olla vilkkautta
Roope veitikan käsissä,
sääti vielä meisselillä,
toiminnot hyvin hurisi.
Roope katsoi ympärille,
Rollen huomasi hädässä.

Hätälamput Rollen vilkkui
vailla voimia makasi,
salamoita silmät iski,
 jotakin oli vialla.
Roope otti muttereita,
Rollen luo pian huristi.

Roope mätti muttereita
Rollen luukusta sisähän,
kaatoi öljykallonasta
litran litkuja sisälle.
Rolle alkoi pystyyn nousta,
kaikki moottorit surisi.

Oli veljet voimissansa,
kuperkeikkoja kelasi,
nyrkkeilläkin meinasivat,
hanskat kuitenkin hukassa.
Päättivät jo tarkastella,
mitä ulkona näkyisi.

Veljet lähti liukkahasti
kahden kulkemaan katua.
Katsoi kansa kummastellen,
rautaveikkoja rajuja,
joilla mieli matkustella,
joita seikkailut odotti.

Varmaan vielä kuulla saamme
mitä veljille tapahtui?

Robotit Roope ja Rolle maailmalla

Oli veljekset menossa,
tuppisuina taivalsivat,
Roope rullasi edellä,
Rolle varjona perässä.

Kansa kaukaa veljet kiersi,
kummat kulkijat pelotti.

Tuli tiellä suuri auto,
 joka vilkutti valoja.

Roope huusi hurmoksissa:
- Rolle katsohan kadulle,
isi on tulossa tuolla,
valot vilkkuvat punaiset,
kuuluu ääni moottorista.

Rolle viisaampi valisti:

- Älä hupsi,Roope kuoma,
siinä on ihminen sisällä,
tuskin lienee meikäläinen,
jokin härveli mitätön.
Mennään vielä tietä pitkin,
tulee vastaamme isukki?

Pojat jatkoi kulkuansa,
kuului hiljainen surina,
värikkäinä lamput vilkkui,
 antenni tuulessa suhisi.

Lähenivät risteystä,
siinä oli pylväissä valoja.

Rolle riemuhun repesi:
Nyt me tuttuja tapaamme,
robotteja yllin kyllin,
valot vilkkuu lakkaamatta,
kuka noista on isämme
onko näissä meikäläistä?

Kohta veljekset hokasi:
pylväät seisoi paikoillansa,
ja vaikka silmät vilkuttivat,
eivät taitaneet puhua.

Pojat hirmu pettyneenä
matkaa jatkoivat sovussa.

Rolle kaasua lisäsi,
vauhti kiihtyi myötäisellä.
Eipä Roope jälkeen jäänyt,
seuras aivan kintereillä.
Rattaat pyörivät puhisten,
piki mustui asfaltissa.

Tasoristeys on edessä
 juna juuri saapumassa.
Poikain vauhti ei pysähdy,
junan julman alle jäävät.

Kaverit rampana ojassa
hätälamput vilkkumassa.
Kuka ennättää apuhn
mistä hoiva kolhituille?